

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 91/11
V Lucemburku dne 15. září 2011

Rozsudek ve věci C-347/09
Trestní řízení proti Jochenu Dickingerovi a Franzí Ömerovi

Monopol na hazardní hry on-line může být odůvodněn pouze tehdy, pokud koherentním a systematickým způsobem sleduje cíl boje proti rizikům spjatým s takovými hrami

Při posuzování přiměřenosti monopolu nejsou vnitrostátní soudy povinny přihlížet k systémům kontroly, kterým podléhají společnosti usazené v jiném členském státě.

Rakouské právní předpisy zavádějí monopol v oblasti hazardních her, neboť právo pořádat a provozovat hazardní hry je vyhrazeno státu.

Na hry nabízené on-line kasiny je nahlíženo jako na loterie, a v důsledku toho podléhají režimu koncesí na loterie, který stanoví udělení jediné koncese pro všechny tyto hry. Držitelem koncese musí být kapitálová společnost se sídlem v Rakousku, která musí podléhat dohledu rakouských orgánů. V současnosti je držitelkou jediné koncese až do roku 2012 soukromá společnost Österreichische Lotterien GmbH.

Pořádání hazardních her bez povolení je trestně stíháno.

Jochen Dickinger a Franz Ömer jsou rakouskými státními příslušníky a zakladateli nadnárodního koncernu on-line heren bet-at-home.com. Tento koncern zahrnuje zejména maltské dceřiné společnosti, které nabízejí hazardní hry a sportovní sázky on-line na stránkách www.bet-at-home.com a mají v tomto ohledu maltské licence na hazardní hry a sportovní sázky on-line. Internetové stránky jsou dostupné v několika jazycích, včetně němčiny. Maltské dceřiné společnosti využívaly přinejmenším do prosince 2007 server umístěný v Linci (Rakousko), který jim poskytla společnost založená podle rakouského práva bet-at-home.com Entertainment GmbH, jejímiž řediteli byli J. Dickinger a F. Ömer a která rovněž zajišťovala údržbu internetových stránek, softwaru potřebného k provozování her, jakož i podporu pro uživatele.

Proti J. Dickingerovi a F. Ömerovi jakožto ředitelům společnosti bet-at-home.com Entertainment bylo zahájeno trestní řízení na základě porušení rakouského práva v oblasti hazardních her. Jelikož má Bezirksgericht Linz (okresní soud v Linci, Rakousko), kterému byla věc předložena, pochybnosti, zda jsou rakouská pravidla slučitelná s právem Unie, zejména pak se svobodou usazování a volným pohybem služeb, rozhodl se položit Soudnímu dvoru několik předběžných otázek.

Ve svém rozsudku Soudní dvůr připomíná, že podle judikatury představuje monopol na hazardní hry omezení volného pohybu služeb. Takové omezení však může být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, například cílem zajistit zvláště vysokou úroveň ochrany spotřebitelů.

Soudní dvůr zdůrazňuje, že v rámci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce spadá otázka, jaké cíle jsou vnitrostátní právními předpisy skutečně sledovány, jakož i posouzení přiměřenosti opatření přijatých při naplňování těchto cílů do příslušnosti předkládajícího soudu, kterému Soudní dvůr poskytuje ve svém rozsudku určitá kritéria.

V tomto ohledu Soudní dvůr zejména připomíná svoji judikaturu, podle které vnitrostátní právní úprava zřizující monopol, která přitom umožňuje držiteli monopolu vést expanzivní politiku, musí k tomu, aby byla konzistentní s cílem potírání trestné činnosti a cílem omezování herních

příležitostí, plně spočívat na závěru, že kriminální a podvodné činnosti spojené s hrami představují v dotyčném členském státě problém, kterému by mohlo čelit rozšíření regulovaných činností. Soudní dvůr však zdůrazňuje, že samotný cíl maximalizace příjmů státního rozpočtu takové omezení volného pohybu služeb neumožňuje.

V tomto kontextu Soudní dvůr rovněž připomíná, že připustit lze pouze reklamu uměřenou a přísně omezenou na to, co je nezbytné pro nasměrování spotřebitelů ke kontrolovaným herním sítím. Expanzivní obchodní politika, jejímž cílem je rozšíření celkového herního trhu, by nebyla konzistentní s cílem potírání kriminální a podvodné činnosti.

A konečně, Soudní dvůr posuzoval, zda musejí orgány členského státu, v tomto případě Rakouska, přihlížet ke kontrolám provozovatelů hazardních her prováděným v jiných členských státech, jakým v projednávaném případě podléhají maltské dceřiné společnosti na Maltě. Podle J. Dickingera a F. Ömera, jakož i maltské vlády totiž Malta vybudovala účinný systém regulace hazardních her on-line schopný plnit cíl ochrany hráčů před podvody.

V tomto ohledu Soudní dvůr připomíná, že při neexistenci harmonizace právní úpravy této oblasti na úrovni Unie nemůže při současném stavu práva Unie existovat povinnost vzájemného uznávání povolení vydaných jinými členskými státy a že samotná okolnost, že si členský stát zvolil systém ochrany odlišný od toho, který přijal jiný členský stát, nemá dopad na posuzování nezbytnosti a přiměřenosti ustanovení přijatých v dané oblasti.

Soudní dvůr dále prohlašuje, že judikatura, podle které není slučitelné s volným pohybem služeb podrobit poskytovatele v hostitelském členském státě omezením za účelem ochrany obecných zájmů, pokud jsou tyto zájmy již chráněny v členském státě usazení, není za současného stavu vývoje práva Unie v takové oblasti, jakou jsou hazardní hry, která není na úrovni Unie harmonizována a ve které členské státy mají široký prostor pro uvážení cílů, které hodlají sledovat, a úrovně ochrany, kterou chtějí zajistit, použitelná.

V tomto ohledu zdůrazňuje, že jednotlivé členské státy nedisponují nezbytně týmiž technickými prostředky pro kontrolování hazardních her on-line. Skutečnost, že konkrétní úroveň ochrany spotřebitelů před podvody ze strany provozovatelů lze v daném členském státě dosáhnout použitím sofistikovaných technik kontroly a dohledu, neumožňuje dojít k závěru, že téže úrovně ochrany může být dosaženo v jiných členských státech, které těmito technickými prostředky nedisponují nebo které nezvolily v tomto ohledu stejná řešení. Členský stát může být legitimně veden ke snaze o dohled na hospodářskou činnost probíhající na jeho území, což by mu nebylo umožněno, kdyby byl nucen spoléhat se na kontroly prováděné orgány jiného členského státu prostřednictvím systému regulace, který mu není vlastní.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106